



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Demonstrationes
Chronologico-Historico-Juridico-Canonicæ**

Callenberg, Caspar

Coloniae, 1734

Caput Postremum Præcludit ultimum Effugium, quod Adversarii in
Consuetudine nequicquam quærunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63192)

CAPUT POSTREMUM

*Præcludit ultimum Effugium, quod Adversarii
in CONSUETUDINE nequicquam
querunt.*

Nu. 406.
*Frustra ad-
versarii ad
Consuetu-
dinem Leg-
contrari-
am se con-
vertunt.*

MOre naufragorum jam hanc, jam illam tabulam, quam casusve, Deusve obtulerit, arripere solitorum Adversarii naufragam Electionem Freckenhorstensem jam huic, jam illi committunt argumento; quod non Sors, sed gravidum & fecundum in fabulas, inanésque exceptiunculas, objectiunculas, inventiunculasque Caput suggerit; hinc, dum dissolutum vident, mixti commentum & elisum *Monasterii* figmentum ad prætentam Consuetudinem, tanquam supremum in malis *Averruncum*, confugiunt.

Verùm enim verò, omnimodum ab hac Electione Naufragium (si suus Astræ cursus, si sua vis relinquatur) nullus Pollux, Castorque nullus, imò nec ipse Dominator Aquarum Neptunus averruncassit.

§phus PRIMUS.

*Demonstrat Consuetudini hic locum non esse;
cum pro abusu habeatur.*

Nu. 407.
*Adversa-
riis non fa-
vet Consue-
tudo inter-
pretativa,
& quare.*

FRustrà sunt Adversarii, dum se à mixti & *Monasterii* exceptiunculis, ad Consuetudinem & Jus consuetudinarium convertunt: *Incidit in Scyllam, qui vult vitare charybdim*; non enim vel umbra Consuetudinis Freckenhorstensi Electioni contra clarum Jus favet. Non umbra Consuetudinis interpretativa; quia in claris cessat interpretatio. *L. continuus. 137. §. Cum ita. ff. de V. O. L. Ancilla. 12. C. de furt.* Et actus, quos allegant Adversarii, nullatenus tales sunt (ut infra patebit) qui Consuetudinem interpretativam inducere valeant.

Nu. 408.
*Nec vel
umbra
Consuetu-
dinis præ-
scriptiva.*

Non etiam vel umbra Consuetudinis *prescriptivæ*, qualis hic contra clarum Jus afferri, & concludenter probari deberet; nam Certum est, tum ex irrefragabili Resolutione per Illustrissimos Dominos, Sacri Concilii Interpretes, in causâ Abbatissatûs Munsterbilsensis factâ (quæ vim Legis habet num. 63.) tum ex Decisione Rotæ in eâdem causâ datâ (quæ est Decisio 17. post Tambur. de Jure Abbatum) quòd nullâ consuetudine induci possit, ut
contra

contra Caput *Indemnitatibus* eligatur Abbatisa minor triginta annis. Audiatur hæc super re Rota in d. Decif. 17. n. 2. Ibi: *Et tanto magis, quod juxta Resolutionem aliàs per Illustrissimos Dominos, Sacri Concilii Interpretes, in hac causâ factam, quantum ad Electionem Elsie, illa non potest sustineri, cum tam ex ipso- met instrumento Electionis, quæmetiam ex ejus propriâ Confessione in commissione constet, illam non fuisse ætatis legitime 30. annorum, quæ ex dispositione d. C. Indemnitatibus &c. NB. NON OBSTANTE QUACUNQUE CONSUE- TUDINE est necessaria in Abbatisâ. Unde liquet, quòd cum ætas 30. Anno- rum necessaria sit & non obstante quacunque consuetudine & nulla hinc consue- tudo allegari possit.*

Quibus omnino consonat Pignatellus tom. 8. Consultat. 49. n. 2. allegans in- hæsitivam S. Congregationis Concilii Declarationem, in hæc verba: *Electionem tamen Abbatisa, quæ præficitur in MONASTERIIS, seu COLLEGIO (ad- verte hinc ad Synonyma) Canonicarum Secularium, de quibus in C. Indemnitati- bus §. penult. de Elect. in 6. &c. præsupposito, quòd ab immemorabili in ejus Ele- ctione dispositionis dicti Cap. Indemnitatibus nulla sit habita ratio; Sacra Congre- gatio censuit, non comprehendi hoc Decreto (scilicet Concilii Trident. sess. 25. c. 7. de Reform. quadragesima annos in Abbatisâ requirens) sed NB. & teneri obser- vare ea, quæ decernuntur in dicto Cap. Indemnitatibus; & ejusmodi consuetudinem esse rejiciendam tanquam corruptelam.*

Ite nunc Adversarii, & ad probandam contrariam CONSUETUDINEM la- bore immenso excutite trium Provinciarum, scilicet Moguntinæ (in quâ situm est Collegium Herifensè) Ultrajectinæ (ad quam pertinet Collegium Eltinense) Colonienfis (ad quam cætera tria perlustrata Collegia spectant) Archivia; corra- dite ab obnoxiiis vobis Vicariis in Spiritualibus diversarum Dioceseon, & ab ipsis Canonislarum vobis, & suæ libertati faventium Collegiis plurima Testimonia; col- ligit, congregat, coacervat singula & universa; quæ ad probandam consue- tudinem ulla requirunt. Hæc omnia si fecistis, dicite, servi inutiles sumus; nam veniet Sacra Concilii Congregatio vim Legis habens, & voce fulmineâ contra Electionem Freckenhorstensem tonabit: *Ætas legitima 30. annorum ex dispo- sitione d. Capitis Indemnitatibus &c. NON OBSTANTE QUACUNQUE CONSUETUDINE est necessaria in Abbatisâ; & fulguris vice addet: præsup- posito, quòd ab immemorabili in Electione (Freckenhorstensi) dispositionis dicti cap. Indemnitatibus nulla sit habita Ratio; Sacra Congregatio censuit &c. teneri observare ea, quæ decernuntur in dicto cap. Indemnitatibus (specialiter de Ætate 30. annorum) & hujusmodi consuetudinem (huc aures! huc mentem!) esse re- jiciendam TANQUAM CORRUPTELAM.*

Aposiopesis ad Quincuncem Advocatorum W' esterholt.

I nunc, & crassis prætexe erroribus Usus:

Quem jactas, non hinc Usus, abusus erat.

V 3

Atque

Nu. 409.
Nulla con-
suetudine
contra C.
Indemnitati-
bus indici
ei potest, ut
Abbatisa
eligatur
minor 30.
annis;

Nu. 430.
Nequidem
immemoria-
lis con-
suetudo
contra C.
Indemni-
tatibus at-
tenditur, ut
S. Congre-
gatio decla-
ravit.

Nu. 411.
Etiam im-
memorialis
consuetudo
contra C.
Indemni-
tatibus pro
corruptelâ
à S. Congre-
gatione
habetur.

Nu. 412.
Exploditur
inanis la-
bor Adver-
sariorum
per tres
Provincias
pro proban-
dâ consue-
tudine qua-

lescunque
actus com-
pilantium.
Nu. 413.
Bina S.
Congrega-
tionis De-
claratio ad
plenum tri-
umphum
sufficeret.

Atque ita in hoc de contraria consuetudine bello statim debellatum est, sufficiuntque abunde ad plenissimum triumphum binæ illæ, quas nunc jam allegavi, S. Congregationis Declarationes. Unde continuo abrumpere, & latum canere possem Celeusma:

Ecce coronata portum tetigere Carina ! (a)

Sed, ne in binis solum S. Congregationis Oraculis triumphare videar, plurimis aliis argumentis consuetudinem vanissimè jactatam per sequentes Paragraphos oppugno, debello, triumpho.

§phus SECUNDUS.

Ex actibus allegatis prætensa Consuetudo nullatenus extunditur.

Nu. 414.
In Electione
Freckenbor-
steni ex fi-
ducia præ-
potentia
nulla habi-
ta est ad
Jura re-
flexio.
Nu. 415.
postmodum
prætensa est
forma Ele-
ctionis &
Postula-
tionis.
Nu. 416.
primitus
in via Postu-
lationis, &
Postulatio
ab Ordina-
rio est per-
missa.
Nu. 417.
Denique
ex necessi-
tate ad

FActio prætensè Electæ præpotenti, quod in Aulâ habebat, præsidio confisa, neminem vel hiscere aufurum contra Electionem sibi primitus vanè persuase-ferat; hinc in Actu Electionis prætensæ, ad nil minus, quàm ad C. *Indemnitatibus* §. penult. ad C. *Quia propter de Elect.* aliâque Jura facta est reflexio, ut ex Actis Electionis, nisi illa cautè interversa essent, omnibus paginis elucesceret. At ubi informi Actui contradicere cœpit Illustrissima Comitissa de Winckelhausen ex Canonicabus una; sollicitudo aliqua parti injecta est, quâ arte quod actum erat, defenderet; hunc in finem cum tota Aula faveret Westerholtia, res eò composita est, ut videretur Westerholtia sub dubiâ formâ *Electa* vel *Postulata*. Et verò sub initium cum Theologi aliqui ex quorundam Veterum Sententiâ consulissent, posse Ordinarium in *Ætate* dispensare, via Postulationis inita est, & præviâ in *Ætate* Dispensatione Postulationem admisit Ordinarius. At ubi rescitum, talem Dispensationem ab Ordinario factam pugnare cum stylo Curia Romanæ, ad quam hæc Controversia jamjam devolvenda esset; omnibus nervis actum est in Datariâ, ut indè Dispensatio in *Ætate* & Postulationis admissio impetraretur; at cum talis Dispensatio & Postulationis admissio (ne quid præjudicaretur Provisioni Apostolicæ interim factæ) præcisè denegaretur, diro necessitatis telo compulsi Adversarii ad alteram Electionis viam recurrerunt. Et ut hanc quoquo modo colorarent (cum viderent periculosa plenum opus alex tentari) datum est quinque omninò Advocatis negotium, ut solitis artibus suis unitisque viribus ita hanc causam infucarent, inumbrarent, depingerentque, ut Veri aliquam saltem speciem referret. Quod illi, quâ licuit, omni conatu præstiterunt, dum speciosissimos huic Causæ colores ex *Mixto* & ex vocabulo *Monasterii* illeverunt; sed cum præviderent homines sagaces,

(a) *Propertius Libr. 3. El. ult. dist. 8.*

flagaces hanc larvam vel à semidoctis facilè detractum iri, ad ordinarium malorum causarum pigmentum, CONSUETUDINEM scilicet, declinârunt, fingentes Jus Capitis Indemnitatibus §. penultimo contrariâ consuetudine inumbratum esse. Sed quàm facilè; quàmque liquidò alios fucos, ex Mixto & Monasterio petitos, hæctenus dilui, tam nunc facillimè & liquidissimè evincam, in hac materiâ (etiãmsi reverà locum haberet Consuetudo, contra, quam mox §. præcedente demonstratum est) nec umbram legitimæ Consuetudinis adesse contra clarum Jus Capitis Indemnitatibus, suprâ etiam pro Collegiis Mixtis, in quibus singularim vivitur, evictum assertumque. Nam primò, post excussa trium Provinciarum vastissimarum Archivia, allegant Adversarii tantùm quinque Actus (qui tamen ut infrâ patebit, nil ad rem faciunt) pro probandâ Consuetudine præscriptivâ Capitis Indemnitatibus.

Nempe unum Actum ex Collegio Herisfensi, Provinciæ Moguntina, Diocesis Paderbornensis; alterum ex Collegio Eltinenfi Provinciæ Ultrajectina; duos ex Collegio Nottelensi, & unum unicum ex Collegio Freckenborstensi, Diocesis Monasteriensis, & Provinciæ Colonensis. Et quidem Actus, qui ex Collegio Nottelensi de Drostia affertur, secundùm calculum Adversariorum ultra sesqui-Seculum contigit. Jam autem si quinque Actus, ex tribus Provinciis, & ex sesqui-Seculo corrafi, faciant legitimam Consuetudinem contra Legem Ecclesiasticam, dicam omnes Leges Ecclesiæ v. g. de Communione Paschali, de Festis & Dominicis celebrandis, de Jeuniis & abstinentiis servandis, de audienda Missa, &c. &c. &c. dudum in tota Provinciâ Colonensi, Moguntinâ & Ultrajectinâ, contrariâ consuetudine esse abolitas; cùm sesqui-Seculari spatio Actus non quinque, non quinquaginta, non quingenti tantùm, sed plusquàm quinquies milleni in tribus istis Provinciis vastissimis utique contra istas Leges sint commilli.

Ex Doctrinâ itaque Advocatorum Romanorum in tribus illis Provinciis, & à pari in totâ Europâ licitè nunc & rectè contra istas Leges agitur. Quàm bella Doctrina!

Secundò quâ Juris ignorantia, vel potius dissimulatione ad probandam Consuetudinem Collegii Freckenhorstensis, in Provinciâ Colonensi siti, adducuntur singularissimi Actus ex diversis Provinciis, scilicet ex Collegio Eltinenfi, Provinciæ Ultrajectinæ, & ex Collegio Herisfensi, Provinciæ Moguntinæ? Cum juxta absolutas Juris Regulas (ut rectè ait ultima Rotalis contraria Decisio in Monasteriens. Abbatissatus 4. Februar. 1732. num. 16.) Observantia tantquam stricti Juris, nequeat extendi de unâ ad aliam Ecclesiam, & multò minus de una Diocesi ad aliam, ex firmatis per Rotam Decis. 1159. num. 6. coram Seraphin. Decis. 407. num. 6. coram Emerix Jun. Decis. 214. num. 20. part. 7. decis. 304. num. 9. part. 1. recent. & in Marniens. Decimarum 7. Febr. 1716. §. fin. coram Lancetta.

viam Electionis recurrendum est. Nu. 418. Fuci, quibus Adversarii Electionem suam colorant.

Nu. 619. Quinque Actus ex tribus

Provinciis mendicari nullo latenus probant contrariam consuetudinem.

Nu. 420. Si quinque allegati Actus abrogent Cap. Indemnitatibus jam omnes Leges Ecclesiasticae sunt abrogata.

Nu. 421. Perperam probant

Adversarii consuetudine Freckenhorstensem, per Actus procul ex diversis Provinciis petitos.

Tertiò,

Nu. 422.
Per tres A-
ctus ex va-
riissimâ
Diaccesi
Monasteri-
ensi corra-
tos, Gene-
ralis Con-
suetudo ne
per um-
bram pro-
batur.

Nu. 423.
Adversarii
proprio gla-
dio iugu-
lantur.

Nu. 424.
Specialis
Frecken-
horstensi
Consuetu-
do per A-
ctus exter-
norum Col-
legiorum
nonnisi in-
doctissime
probat.

Tertio, si Advocati Romani fortè tres Actus ex diversis Collegiis Diacesis Monasteriensis (in qua ad minimum, sunt decem Collegia Canonissarum Secularium, scilicet *Asbecense, Borghorstanum, Buchholdiense, Freckenhorstense, Langenhorstanum, Meitelense, Nahen-vel Nunnenholtense, Nottelense, Vredense, Wittmarschense*) judicent sufficere pro universali consuetudine totius Diacesis Monasteriensis; risum non refutationem merentur, ut qui ne tribus Collegiis unum unicum actum assignare possint. Imò qui octo Collegiis, ne unicum Actum queant adscribere; cum tantum pro Collegio Nottelensi duos, pro Freckenhorstensi unicum allegent, pro reliquis nullum. An autem nesciunt boni viri effatum Rotæ (de quo supra num. 421.) quod *juxta absolutas juris Regulas Observantia, tanquam stricti Juris, nequeat extendi de una ad aliam Ecclesiam?*

Quarto si fortè Advocati Romani (qui ut veritatem obscurant, studio in obscuro procedunt) specialissimam Freckenhorstensi Collegio Consuetudinem tantum exculpere allaborant, quò juvabit actus ex Collegio Herisfensi ex Provinciâ Moguntina procul petitus? quò actus ex Collegio Eltinenfi ex Provinciâ Ultrajectina, ab ipsis Hollandiæ Finibus, ad vocatus? quò duo actus ex Collegio Nottelensi mendicati? an illi probant specialissimam Freckenhorsti Consuetudinem? an non pudet Romanos, tam putidas merces erudito Orbi proponere; an nesciunt illi, quod Consuetudo specialissima, Juri Communi opposita *neque de loco ad locum, neque de casu ad casum, neque de Persona ad Personam sit trahenda?* discant id à Baldo & Jafone in *Authent. Qui rem. C. de Sacros. Eccles. à Schradero de Feud. part. 2. sect. 20. n. 165. & seq. à Carpz. definit. Consist. L. 2. tit. 2. defin. 343. à Mevio part. 2. Decis. 30. à Cothmanno Resp. 84. n. 48.* Autoribus plurimam partem Germanis.

Unde tota quæstio eò tandem recidit, an Consuetudo Freckenhorstensis legitime probata sit ex unico illo actu de Abbatissâ Wolckensteinia allegato.

Sphus TERTIUS.

Consuetudinem Freckenhorstensem, in unico illo Actu Wolckensteiniano fundatam, tanquam merum ignorantia, vel Cavillationis Phantasma explodit.

Mirari satis nequeo inconsiderantiam Romanorum Advocatorum, quod unum unicum actum, etsi ad rem nihil facturum (ut mox patebit) ex Colle-

Collegio Freckenhorstenſi, ab Anno 851. jam in decimum ſeculum Floreſcente, allegare ſint auſi; nam ſi intra milenos propemodum annos, unico caſu excepto, ſemper tricenariæ ſint Abbatiffæ electæ; probant ipſi Caput *Indemnitatibus* illic vigere & plenum obtinere florem, nam qui dicit Legem Eccleſiſticam in aliquo Collegio intra mille annos tantum ſemel violatam, Legis iſtius mirabilem virorem potius, quam contrariam conſuetudinem ſtabilit. Certè ex ſingulari illo actu, quo Comitiffa de Wolckenſtein Anno ætatis viceſimo ad Abbatiffatum Freckenhorſtenſem promotæ dicitur, ne minima quidem umbra legitimæ Conſuetudinis inducitur; Nam

Primò: cum anteriores Abbatiffæ tot ſeculis electæ ſint ſecundum *C. Indemnitatibus. §. penult.* non infra annum ætatis 30. (ſi hîc vera fuit Electio Wolckenſteinia) Electio fuit nulla, quia contra Jura juxta illud: *qua contra Jura ſunt debent utique pro infectis haberi.* cap. 64. de R. J. in 6. quod autem nullum eſt, nullum parit effectum, multò minus legitimam Conſuetudinem.

Secundò: quidni credatur Wolckenſteinia poſtulata? poſtulari potuit. Gloſſ. in *C. Indemnitatibus cit. v. Eligatur.* Ibi: *Eligi prohibet, non poſtulari.* Nec obſtaret, licet in Actis Germanicis haberetur vocabulum *Erwählet*; quia Germani vocabulum non habent quo poſtulationem, ut diſtinctam ab Electione expriment. Imò non obſtaret licet in Actis diceretur latino vocabulo *Electa*; quia poſtulatio venit aliquando ſub nomine Electionis. Paſſerinus de Election. cap. 1. n. 39. citans Panormitanum, Innocent. Caſtell. Lezan. Franc. Geminian. & dans rationem quare. *Et Jura & Instrumenta antiqua inter Electionem & Poſtulationem non faciunt differentiam; his enim vocabulis, indifferenter utebantur antiqui.* Pichler. *Libr. 1. tit. 5. deciſ. 5. verſ. Arguit 11. & Libr. 1. in Summ. Juri prudent. Sacr. Univerſ. tit. 5. n. 2.* ibi: *Sciendum 2dò, poſtulationem, ut hîc ſumitur, in multis quidem convenire cum Electione: ET OLIM CUM HAC FUIſſE SÆPIUS CONFUSAM.* uti patet ex *Can. 11. & 16. diſt. 61. ET CONTINETUR POSTULATIO SUB ELECTIONE GENERALITER ACCEPTA* Paſſer. l. cit. n. 26. ibi: *Electio minùs latè ſed tamen generaliter ſumitur ut &c. comprehendat, nedum Electionem ſpecificè ſumptam, ſed nominationem etiam & poſtulationem, imò & præſentationem.* Ergo licet in Archivio Freckenhorſtenſi inveniretur Wolckſteiniam eſſe ELECTAM in anno ætatis viceſimo, id de Electione genericè, & minùs latè, non tamen ſtrictiſſimè ſumptâ intelligi poſſet. Pariſormiter loquere de aliis quatuor allegatis Actibus. Unde nec umbra contrariæ Conſuetudinis ex Actu illo Wolckenſteiniano inducitur.

Tertiò, ſi etiam probari poſſet Wolckenſteiniam Electione ſpecificè & ſtrictiſſimè dictâ Electam eſſe; præſumi deberet præceſſiſſe *indultum eligibilitatis* Pontificium, hoc tempore tam ordinarium, tum quia fortiſſima eſt præſumptio, quæ

X

Nu. 425.

Unico actu,

qui in de-

cem ſeculis

contigiſſe

præſendi-

tur, ridicu-

lè probatur

conſuetudo

contraria.

Nu. 426.

Imò illo uno

actu indi-

rectè ſoli-

diſimè

probatur

viridis ob-

ſervantia

Capitis

Indem-

nitatibus

Nu. 427.

Actus Wol-

ckenſtein-

anus, ut-

potè contra

Jura, fuit

nullus.

Nu. 428.

Wolcken-

ſteinia dici

potèſt Po-

ſtulata.

Nu. 429.

Germani

caront vo-

ce, quâ E-

lectionem à

poſtulatio-

ne, diſtin-

guant.

Nu. 430.

poſtula-

tio etiam

Electio

dicitur,

maximè

ex antiquis.

- Nu. 431. *Electio generice sumptam, sub se continet Potestatem, & Electionem specificam.* ex communiter fieri solitis deducitur. *L. Certi conditio. 9. §. Si nummos. 8. ff. Si certum petatur.* Gloss. in *L. Natales. 10. C. de probat. Palat. in Repet. Rubr. de donat. inter Vir. & Uxor. §. 9. n. 6.* tum, quia Regina præsumptionum est, quæ fit pro valore Actûs Cephali. *Conf. 51. n. 39. Mantica de Conjectur. ult. volunt. L. 12. tit. 17. n. 13.* quia tanta est præsumptio pro valore Actûs, ut omnes alios vincat. *Decius in cap. Quoniam. Abbas ibid. n. 49. de Offic. delegati. Ruinius conf. 72. n. 4. L. 2.*
- Nu. 432. *Si Wolckensteinia esset strictè Electa præsumi deberet præcessisse Indultum Eligibilitatis, tam frequenter dari solitum.* Hinc in dubio Actus semper debet interpretari validus. *L. Quoties. 12. ff. de Reb. dub. L. Quoties 80. ff. de Verb. Obligat. L. Si quando. 109. ff. de Legat. 1.*
- Nu. 433. *præsumitur factum, quod fieri solet* Quamvis verba debeant impropriari Fulgofus *Conf. 87. col. 2. V. ex illa quoque vulgari. Abbas Conf. 62. n. 7. L. 2. Roman. Conf. 180. n. 4. Tuschus Litt. A. concl. 136. n. 32.* ita quidem, ut omnis interpretatio admitatur ad sustinendum actum. *Rota decis. 469. n. 2. p. 2. recent. Rolandus à Valle conf. 61. n. 26. L. 3. Tusch. loc. cit. n. 14.*
- Nu. 434. *Regina præsumptionum est, qua fit pro valore Actûs.* Proinde, si concluderent etiam probari posset, quod Wolckensteinia in Anno ætatis vigesimo esset electa Electione specificè & strictissimè dicta, ad sustinendum valorem illius, aliàs Capiti *Indemnitatibus* oppositæ, præsumendum esset præcessisse, ut solet, *Indultum Eligibilitatis.* Et sic iterum ex actu Wolckensteiniano nec umbra contrariæ consuetudinis inducitur. Pariformiter discurre de aliis 4. Actibus.
- Nu. 435. *Adversarii probare debent, quod Wolckensteinia absque Indulto Eligibilitatis sit strictè Electa.* Quare, si in Actu Wolckensteiniano fundare contrariam Consuetudinem Adversarii velint, ante omnia probent necesse est, quod Wolckensteinia sit *Electa*, quod sit electa Electione *specificè sumptam*, quodque sic Electa sit sinè prævio *Indulto Eligibilitatis*, quia quivis fundamentum suæ intentionis concludenter probare tenetur. *Card. de Luca de Benefic. disc. 5. n. 5. & 6. & alibi sapissimè. Pariformiter ratiocinare de aliis 4. Actibus.*
- Nu. 436. *Quivis fundamentum* Quæ omnia (quod ipsis Adynaton erit) si concludentissimè Adversarii probarent; nil omnino effectum dederunt. Nam stante etiam concludentissimâ tali probatione, nihilominus nec umbra contrariæ consuetudinis ex Actu Wolckensteiniano inducitur; quia
- Quartò, sicut una hirundo non facit Ver, sic multò minùs unus Actus Consuetudinem efficit, ad quam essentialiter Actuum *frequentia* requiritur. *L. 1. C. Qua sit longa consuetud. ibi: qua in oppido frequenter servata sunt. §. Ex non scripto. instit. de Jur. N. G. & Civil. ibi: Diuturni mores consensu utentium comprobati. Bart. L. de quibus. n. 11. & ibi Jason. n. 51. ff. de Legib. Castropal. Tract. 3. disp. 3. punct. 3. num. 5. part. 1.* pariformiter discurre de 4. aliis, respectivè ad sua Collegia, singularibus Actibus.
- Quintò, errarint Freckenhorstenses semel in eo, quòd contra *C. Indemnitatibus. §. penult.* elegerint Abbatissam tricenariâ juniorem; quid tum? ex errore
- non

non inducitur consuetudo. Audi Rotam in *Trevirensi Abbatia S. Maximini* eum sua intentionis concludenter probare debet. *Veneris 24. Jan. 1625. coram Coccino* quæ est 23. post *Tambur. de Abbatib. ibi: n. 14. Errarunt: non potest dici aliquam consuetudinem induxisse, quæ ex certâ Scientia, non ex errore, debet induci. Gloss. in C. fin. V. legitime vers. Item quod ex certâ scientiâ, & ibi etiam Abbas num. 12. de Consuetudine. Sylvester in V. Consuetudo. q. 4. Fabiena notab. 7. n. 8. Medic. de Legib. part. 2. q. 14. n. 5. ita Rota loc. c. Si Collegium Freckenhorstense ex errore & ignorantia die jejunii non servasset jejunium, die festo non audivisset Sacrum, an tu ita desipis, ut per illum unicum Actum legitimam consuetudinem introductam somnies contra Legem de Jejunio. vel de die Festo celebrando? Ergo nec umbram consuetudinis inducit Actus Wolckensteinianus.*

Sextò, Consuetudo legitima debet esse *Rationabilis. cap. fin. de Consuetud. ibi: nisi fuerit rationabilis. Et quam consuetudinem (quærit Gloss. in c. fin. de consuetud. V. Rationabilis) dices Rationabilem? illam dico Rationabilem, quam non improbant Jura, cap. Cum Ecclesia de causa Possession. & cap. Cum dilectus eod. C. Abbate. de V. S. at consuetudinem eligendi Abbatissam Canonissarum Secularium, infra annum tricesimum improbat S. Congregatio Concilii, quæ vim legis habet. vid. num. 409. ibi: Non obstante quacunque consuetudine, & num. 411. ibi: & ejusmodi consuetudinem esse rejiciendam NB. tanquam corruptelam, etsi sit immemorabilis. Ibi: præsupposito quod ab immemorabili in ejus Electione Dispositionis dicti cap. Indemnitatibus, nulla sit habita Ratio &c. Corruptelam autem ita definit Schardius in *Lexico Juris. V. Corruptela est perversa consuetudo Sacris Canonibus inimica. cap. Venerabilis de consuet. c. Ad decorem de vit. & honest. Cleric. Ergo iterum nec umbram legitimæ consuetudinis inducit Actus Wolckensteinianus. Idem dic de 4. aliis Actibus, ex tergemina Provincia mendicatis.**

Septimò, omnis consuetudo legitima debet in Ecclesiasticis esse 40. annis legitime præscripta. *Gloss. in cap. fin. de Consuet. V. legitime præscripta. ibi: Legitime sit præscripta spatio 40. annorum cap. Cum Ecclesia de Causa possess. & cap. auditis de præscript. de hoc potestis habere multa Jura, ea enim habet solum locum, in rebus Ecclesiasticis. c. Placuit. XVI. q. 3. §. Quas actiones. Jam autem Adversarii hinc nullius temporis, ne annui quidem, mentionem faciunt. Et somniant se legitimam consuetudinem probasse, nec umbram certè illius probârunt. Extende hæc ad alios 4. actus allegatos.*

Octavò, ad legitimam consuetudinem, quæ abroget Jus commune, essentialiter Scientia Papæ requiritur. *Gloss. in c. fin. de consuet. V. legitime. Ibi: Ad hoc ergo, ut consuetudo Juri communi præjudicet, requiritur primò, quod rationabilis sit, & quod sit præscripta &c. item quod ex certa scientia, & non per errorem sit inducta &c. & SCIENTE ILLO, qui potest Jus condere ff. de Legib. tenfam.*

Et pulchrè Rota in Trevirensi Abbatia cit. à n. 21. (quam Tamburinius *Magistralis* vocat, & de *Abbatibus* inter S. Rotæ Decisiones, Decisionem 23. ponit) ibi: *Tertiò, principaliter etiam fuit responsum; quod COMMUNIS & INDUBITATA CONCLUSIO est, Legem Papæ non posse abrogari, saltem absque illius scientiâ, ut egregiè probat. Driedon. de Libert. Christ. d. L. 1. c. 2. in fin. Vasq. ad S. Thom. 1. 2. q. 97. & hanc opinionem ab omnibus teneri affirmat Petrus de Lorca ad 1. 2. S. Thomæ in tit. de leg. disp. 28. in princ. & latè fuit deductum in dicta causâ Romana Concordia S. Petri. Que scientia &c. hic non adest. Scientia enim Summorum Pontificum, qua deducitur ex Confirmationibus non adest, cum Electiones nullas confirmarit &c. Nec certa scientia præsumitur nisi probetur. & num. 20. Lex (scilicet Consuetudinaria) non debet serrari, cum non sit inducta, de certâ scientiâ ejus, cujus est condere Legem & mutare L. de quibus. ff. de legib. Et num. 15.*

Nu. 442.
Ad Consue-
tudinem
Ecclesiasti-
cam Legi
contrari-
am, requi-
ritur scien-
tia Papa
hic defici-
ens.

Secundò fuit Principaliter responsum, quod ad inducendam consuetudinem contra Canones requiritur scientia &c. alias NUNQUAM per contrariam consuetudinem Lex abrogatur. Hactenus Rota in Magistrali Decisione, quâ abjudicata est lautissima & ditissima Imperialis Abbatia S. Maximini prope Treviros, electo secundum prætensam consuetudinem loci, quæ tamen decuplo meliùs probata fuit, quàm Consuetudo Freckenhorstenensis ex unico & dubio actu Wolckensteiniano.

Nam quibus argumentis probârunt Adversarii Pontificem scientiam habuisse de singulari illo actu Wolckensteiniano Freckenhorsti, similiter de aliis quatuor, Herisæ, Eltinæ & Nottolenæ diversissimis temporibus prætensè celebratis? Certè si ad Magistralis hanc Rotæ Decisionem, in *Trevirensi Abbatia cit.* respexissent Adversarii, in hac causâ Monasteriensis Abbatissatûs Lunæ 9. Junii 1727. & 4. Febr. 1733. pervidissent, nec umbram legitimæ Consuetudinis contra Caput *Indemnitatibus* adesse Freckenhorsti.

Nu. 443.
Etiam con-
sensus Pon-
tificis, qui
hic deficit.

Nondò: ad legitimam consuetudinem requiritur etiam essentialiter consensus Pontificis si sit consuetudo contra Jus Ecclesiasticum. Doctè Rota in cit. Trevirensi Abbatia S. Maximini à num. 19. ibi: *Et quod requiratur nedum scientia, sed etiam EXPRESSUS PAPÆ CONSENSUS ad inducendam consuetudinem contra Canones, etiam quancunque temporis spatio illa fuerit servata, tenent Gloss. in d. §. Leges. V. abrogata. distinct. 4. Archi-Diaconus. cap. Cum de Beneficio. num. 2. circa medium. vers. Nam & ibi notat de Præbendis in 6. ubi optimè dicit casum esse expressum in cap. Consequens & in cap. Nolite. dist. 11. cap. Facta. IX. q. 3. & C. illud. & C. ridiculum. dist. 12. Joan. Andr. in d. cap. cum de Beneficio post princ. Geminian. num. 6. Franch. num. 3. & 4. S. Antonius in Summ. part. 1. tit. 16. cap. unic. §. 2. vers. dicit autem Joannes. Salas de legib. q. 97. tract. 14. disp. 19. num. 62. in fine. Quam Sententiam secuta fuit Rota in Romana*

Obser-

Observationis contractus 23. Octobr. 1551. coram Chiffanen. relata apud Verallum
 Decisione 204. num. 3. parte 3. Et in Romanâ Concordia S. Petri 12. Febr. 1610.
 coram Cavalerio.

Et à num. 15. Fuit **PRINCIPALITER** responsum, quòd ad inducendam
 consuetudinem contra Canones requiritur scientia & **EXPRESSUS CONSEN-
 SUS PAPÆ**, aliàs nunquam per contrariam consuetudinem Lex abrogatur;
 quia Summus Pontifex non habet potestatem à populo, sed immediatè à Deo; &
 ideo non est populus, qui inducit consuetudinem contra Canones; sed *Authoritas
 Papa permittentis*. Abb. in cap. final n. 8. in fin. de Consuet. Salas de Legib. q. 97.
 tr. 14. disp. 19. sect. 6. vers. *Hæc sententia. Quod in Lege Civili secus est; nam
 Lex Civilis tendit ad bonum publicum, & in utilitatem privatorum; unde si populus
 vult sibi præjudicium inferre, Principes ab eodem populo potestatem habentes, non
 curant L. de quibus vers. nam cum ipse ff. de Legib. S. Thom. 1. 2. q. 47. art. 3. in
 Resp. ad 3. Abb. in C. fin. n. 9. de Consuet. Driedon de libert. Christ. cap. 11. ante
 fin. Jus autem Canonicum principaliter intendit hominem in Deum dirigere, & ve-
 nit ad bonum publicum Ecclesiasticum, & cum sit institutum à potestate spiritali,
 illa non potest in Laicos cadere. Abb. & Driedon loc. præcit. Hinc ergo cum con-
 sensus Papa operetur ad istam consuetudinem inducendam, requiritur illius certa
 scientia, & voluntas inducendi consuetudinem. Non potest deduci voluntas, nisi
 expressus consensus adsit; multa enim per patientiam tolerantur, quæ deducta in
 iudicio, exigente justitiâ toleranda non essent, ut dicit text. in C. jam dudum 18.
 in fin. de Præbend. quem in puncto allegat Gloss. in §. Leges V. abrogata dist. 4.*

Ecce *Magistralis hæc Rotæ Decisio ad legitimam consuetudinem requirit Ex-
 pressum Papæ consensum, & ob defectum illius consensûs declaravit nullam Electio-
 nem, quæ in vim prætensæ consuetudinis erat facta Treviris ad S. Maximinum;*
 non obstante, quòd Papa similes Electiones aliàs confirmasset, cum Electio Ab-
 batix hujus, utpote exemptæ, semper confirmetur à Pontifice; pro Ratione dat
 ibi Rota num. 22. quod Pontifex *Electiones nullas (sive irritas) confirmaverit
 absque certâ scientiâ. Bart. in L. si constet 12. n. 2. ff. de appellat. ubi: quod per con-
 firmationem non confirmetur Electio invalida, nisi fieret ex certâ scientiâ. Bald. in
 L. Nominations 27. n. 1. Vers. Judic. C. de Appell. ubi: quòd Confirmatio Superioris
 non purget vitium Electionis, nisi Princeps confirmet ex plenitudine potestatis. Usque
 adeò quòd non sanet nullitatis vitium, licet confirmet ex certâ scientiâ; si tamen
 tenorem Electionis ipse non viderit. Ibi num. 23. & 24. Sive dicamus verba Con-
 firmationum de per se importare, quòd Papa ex CERTA scientiâ confirmaverit,
 sive non; nihilominus utcumque sit, veritas est, quòd cum Summi Pontifices con-
 firmaverint Electiones tanquam Canonicas, & verè non sint tales, cum in illis non
 fuerit insertus tenor, præsumuntur circumventi ab iis, quibus Electiones exami-
 nandas*

mandas mandârunt. Felin in cap. cum à nobis num. 3. de Testib. Ruinius Conf. 41. n. 15. L. 1. Gabriel Concl. 1. n. 42. de Probat.

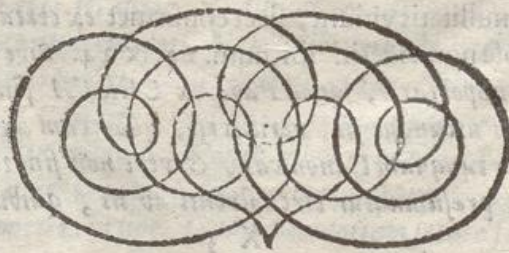
Nu. 444.
*Consuetudo
 quam Rota
 expofit in
 Electione
 Maximi-
 niana, lon-
 ge colora-
 tior fuit
 Frecken-
 horstensi.
 Nu. 445.
 Wolcken-
 steinia po-
 ftulata vi-
 detur.*

Si autem hæc Decifio Magiftralis Rotæ explodat jactatam confuetudinem Maximinianam, quæ innitebatur pluribus actibus ab ipfo Papa confirmatis, quanto illa magis explouiffet prætenfam confuetudinem *Freckenhorstensem*, uni unico actui à Papâ non confirmato, à Papâ nunquam rescito, adeoque sine omni Papæ confensu, tam implicito quàm expreffo facto innixam. Certè, fi Adverfarii ità cribrâffent Confuetudinem *Freckenhorstensem*, ut Maximinianam; folas in eâ ignorantia paleas & furfures, non autem triticum veræ doctrinae inveniffent. Maneat itaque, quòd novo titulo *deficientis confensus Papalis*, nec Umbra veræ confuetudinis *Freckenhorsti* adfit.

Nu. 446.
*Non juvat
 Adverfa-
 rios Wol-
 kensteinia
 in vigefimo
 anno ad
 Abbatiffa-
 tum pro-
 mota.
 Nu. 447.
 Probatio
 Adverfu-
 riorum in-
 directe pro-
 bat Cop. In-
 demnitat.
 in viridi
 effe Freck-
 enhorfti
 observan-
 tia.*

Adde, quòd propter promotionem *Wolckensteinia* ad Abbatiffatum Romam fit recursum; unde arguas *Postulatam*, non *Electam*; nam cum *Freckenhorstensis* Abbatiffatus non fit exemptus, Electio fi Canonica fuerit, haud Romam spectabat.

Et verò, fi *Wolckensteinia* dicitur Electa Electione specificè sumptâ, in anno ætatis vicesimo, apertiffimè sibi contradicunt Defensores *Westerholtici*, qui in suo *Restrictu facti & juris* §. 36. candidè fatentur; quòd positis infra annum 25tum ætatis ad Abbatiffatum opus fit Dispensatione Pontificiâ, ubi addunt ipsi Exemplum ex *Pyrrho Corrado*, Abbatiffa in decimo nono ætatis anno dispensatæ. Si autem vigefimum quintum annum necdum adeptæ dispensari debeant, evidens signum est, *Wolckensteiniam* vicennalem nequaquam esse Electam, Electione specificè sumptâ, faltem absque Indulto Eligibilitatis. Unde Actus ille *Wolckensteinianus* stabilienæ Confuetudini contrariæ *Capiti Indemnitatibus*, tantum servit, quantum quinta Rota *Quadrigæ*. Imò cum ab anno 851. (quo conditum est Collegium *Freckenhorstense*) ad hæc usque tempora, spatio penè nongentorum annorum, unus unicus tantum actus in toto *Freckenhorstensi* Archivio reperiatur, quo Canoniffa infra trigefimum annum ad Abbatiffatum istum (utique per Postulationem, vel Eligibilitatis Indulto prævio) promotâ fit, concludentiffimè inde inferitur, quòd Caput *Indemnitatibus* *Freckenhorsti* non tantum in viridi, sed viridiffima fit observantia.



Sphus

Sphus QUARTUS

Reliquos pro fundandâ Consuetudine allegatos actus singulatim exenterat & exhibilat.

ET si ex modò dictis Paragrapho 2do & 3tio abundè conster; quòd aliorum Collegiorum Actus maximè, qui ex aliis Provinciis procul accerfuntur, ad probandam Freckenhorstensem CONSUETUDINEM minùs nihilo faciant. Etsi etiam contra illos militent omnia argumenta, quæ modò contra actum Wolckensteinianum in campum produximus; tamen ad majorem confusionem Advocatorum Westerholt. eos hìc in individuo sub examen vocemus.

Primò conantur Adversarii probare in Collegio Nottelensi Drostiam Electam ante annum ætatis decimum septimum, ex illâ inscriptione: *D. de Droste & c. Nobilis Collegii in Nottelen Abbatisa, per 50. & ultra annos residens Canonissa, primòque ante 17. annos summâ cum laude ex gremio hujus Capituli Electa in honorem Dei hoc vivens suis impensis posuit anno 1604. in Octobri.* Sed vah pudor! an Adversarii non ampliùs linguam latinam intelligunt? judicet totus Orbis litteratus, an ex illâ Inscriptione rectè probetur, Drostiam ante annum ætatis 17mum ex gremio Electam Abbatisam. Significant illa verba apertè, quòd Drostia, postquam ultra 50. annos fuisset Nottelenæ Canonissa residens, primò septemdecim annis ante annum 1605. (quando Monumentum vivens erigebat) fuerit Electa Abbatisa; maximè cum non addatur: *ante 17. annos NB. ætatis.* Unde pater, quòd Drostia, quæ ante expletum septennium non poterat ex more fieri Secularis Canonissa, quæque ultra 50. annos Canonissa extiterat, sexagenaria prope modum fuisse debuerit, quando fuit Electa Abbatisa; adeoque hoc exemplo viridis observantia Capituli Nottelensis etiam magis confirmatur, quàm conquisita. Quòd autem Adversarii garriant Lotterium L. 1. q. 19. sub num. 15. docere, quòd in Collegiis Canonissatum unâ cum Abbatisatu retineatur Canonissatus, falsitas est. Inspiciatur Lotterius, & constabit continuò de falsitate. Sed hujusmodi falsis allegationibus & ineptissimis inscriptionum interpretatiunculis opus est ad obscurandam nimis clarâ veritatem. At quâ hæc omnia fiunt conscientia? certè Germani hujusmodi imposturas & illicitas, & nimis turpes esse reputant. Certè

Nobis,

*Qui Atufas colimus Severiores,
Nequaquam licet esse tam disertis. (a) dicam an dolosis?*

Et si

(a) *Martialis.*

Nu. 448.

Allegatus actus Nottelensis latina lingua ignorantia in Adversariis arguit.

Nu. 449.

Actus Drostiana Electionis confirmat observantiam Capituli Indemnitate, non verò concussit.

Nu. 450.

Lotterius ab Adversariis perperam & falsò citatus.

Nu. 451.
Adversarii
falsis alle-
gationibus
veritatem
nequicquã
obscurare
machinan-
tur.

Et si reverà, quod jactatur, doceret Lotterius *loc. cit.* erraret homo exterus; docet enim experientia, quòd per adeptionem Abbatissatùs vacet præhabitus Canonica- tus. En quàm bellis exemplis Adversarii probent imaginariam Consuetudinem suam!

Nu. 452.
Cur Electio
Nottelensis
de Burenia
nil faciat
ad fundan-
dam con-
suetudinem
Frecken-
horstensem.

Post *Drossiam* Adversarii ex eodem Nottelensi Collegio in scenam producant Wilhelminam Bureniam, anno 1648. natam, Electam anno 1676. demortuam (ut habet Adversariorum *Restrictus Respons. facti & juris* §. 38.) anno 1669. nempe mortuam antè, quàm fuerit (si Diis placet) *Electa*. Præclara probatio! sed si forte in *Morte* error Typographicus intercurrit, quomodo probant identi- tatem personæ, anno 1648. natæ, & anno 1676. Electæ? an non alia Wil- helmina Burenia potuit nasci anno 1648. & alia, licet ejusdem Nominis, anno 1676. eligi? quoties non in eadem familiâ cognomines dantur fac tamen, unam eandemque fuisse personam, quâ de agitur, & errasse Nottelenses Electrices, vel in facto, quòd putarent Wilhelminam tricenariam esse, cum non fuerit; vel in jure, quòd putarent ad Abbatissatum non requiri triginta annos, quid tum? an unico ilto erroneo actu consuetudinem legitimam, & quidem præscriptivam clari Juris, & quidem pro distincto, imò omninò diverso (nam Collegium Nottelense simplex, Freckenhorstenense contra mixtum est) Collegio inducere potuerunt Ca- nonissæ Nottelenses?

Quisquis id credit, ad prima utriusque Juris est Elementa amandandus, ut discat, quid ad consuetudinem legitimam, & quidem talem, quâ clara Lex abro- ganda sit, requiratur.

Nu. 453.
Electio He-
rifornensis, El-
tinenensis, &
Langen-
horstana,
nil ad Freck-
enhorsten-
sem consue-
tudinem
probandam
faciunt.

Sed jam ex Diocesi Monasteriensis, Provinciæ Colonienensis, in alium prorsus Provinciam, Moguntinam scilicet, inque Diocesi Paderbornensem Adversarii excurrunt, & inde ex Collegio Herifornensi sistunt Theodoram ab Oinhausen; mox reflexo cursu in Provinciam Ultrajectinam peregrinantur, & inde ex Collegio Elti- nensi sive Elstensi Mariam Sophiam de Salm producant; denique à tam longis iti- neribus fessi in Diocesi Moasteriensem redeunt, & ex Collegio Langenhorstano ipsam claram Franciscam de Westerholt, in hâc causâ Ream conventam, pro- tollunt, dicentes, & illas, & hanc ante annum ætatis tricesimum Abbatissas re- nunciatas, ideòque de legitimâ consuetudine constare;

Sed cum quivis fundamentum suæ intentionis, maximè quod contra clara Jura pugnat, concludentissimè probare debeat, quomodo probant Adversarii

Primò, quòd Oinhausen, Salmia, Westerholtia non sint postulata?

Secundò, si sint strictè Electæ, quòd non sint Electæ prævio *Indulto Eligibili- tatis*, modernis temporibus tam usitato?

Tertiò, quomodo probant, quòd actus *singulares*, & quidem

Quartò, actus usque adeò ex diversis Provinciis, nedum Diocesibus, mendi- cati fundent Freckenhorsti consuetudinem præscriptivam contra clarissimum Jus?

Quintò

Quintò : quomodo probant, quod his singularibus actibus adfuerit tempus ad legitimam consuetudinem præscriptivam requisitum? &

Sextò : quod defuerit error tam Facti, quàm Juris?

Septimò : quomodo probant, quòd Summus Pontifex horum singularium & paucissimorum Actuum habuerit scientiam? &

8vò : quod in illos consenserit, nam hæc omnia ad probandam legitimam consuetudinem requiruntur. Et denique

9vò : quomodo probant Adversarii in hac Materiâ locum esse legitimæ consuetudini contra geminatam S. Congregationis Declarationem, quâ definitum est, nequidem immemoriali consuetudine Capiti *Indemnitatibus* quoad præscriptam tricennem Abbatissarum ætatem derogari? certè

Antè pererratis Medorum finibus exul,

Aut Ararum Partibus bibet, aut Germania Tigrim, (a)

Quàm Advocati Romani prædicta omnia & singula, ut debent, probent.

Unde manifestè vides, nec levissimum jactatæ contra Caput *Indemnitatibus* consuetudinis adesse vestigium.

Et hinc ex infinitis Autoribus, qui hætenus de Canonissis Secularibus scriptitarunt, neminem unum invenies, qui de contrariâ consuetudine à quinque Advocatis nuperrimè primùm confictâ, vel minimam mentionem faciat. Scripserunt recentissimè in locis Freckenhorsto vicinissimis, Monasterii scilicet & Osnaburgi de Canonissis Secularibus sat copiosè doctissimi è Societate Jesu Triumviri Petrus Leurenus in Foro Beneficial. part. 2. totâ quæst. 722. Claudius Lacroix in Theologia Morali libr. 4. à num. 228. Jacobus Wex. in Ariadne Carolin. part. 4. decade 1. cal. 1. n. 4. & alibi sæpius. Et duo primi quidem Monasterii, tertius Osnaburgi opus suum elucubrârunt. Et tamen eruditissimi hi, & practicissimi Autores de contrariâ Capiti *Indemnitatibus* consuetudine, ne mussant quidem, sed omnia Canonissarum Collegia (quibus undique cincti scribebant) sine omni exceptione, non tantùm *Mixtura* vel *Monasterii*, sed etiam contrariæ *Consuetudinis* indiscriminatim referebant ad C. *Indemnitatibus*, & tricennem in Abbatissâ requirebant ætatem, ut adductis eorum verbis. num. 40. 41. 42. & alibi abundè comprobatum est.

Imò de hoc Individuali Collegio Freckenhorstensi scribens præcipuus Monasteriensium Antiquarius, Eruditissimus Scriptor Albertus Boichhorst (qui alio etiam Libro totius Patriæ Monasteriensium Statum Politicum & Ecclesiasticum perquam doctè descripsit) in *Vitâ S. Erphonis Monasteriensium Episcopi*, & Freckenhorstensium magni Benefactoris, tantum abest, ut Freckenhorsti vel umbram agnoscat *Consuetudinis* Capiti *Indemnitatibus* oppositæ; ut usque adeò expressè hoc *Individuale Collegium* ad Caput *Indemnitatibus* referat pag. 90. *V. Sanctimonialibus*. in Diplomat. S. Erphonis Freckenhorstensibus dato, ibi : *Moniales &c.* (a) *Virgil. Eclog. 1. v. 62.*

Y

Nu. 454.

Ex omnibus Autoribus, nemo unus vel levissimam mentionem facit de Consuetudine Capiti *Indemnitatibus* contrariâ.

Nu. 455.

Alium silent de commentitio consuetudine, qui propè Freckenhorstium scripserunt Leurenus, Lacroix & Wex.

Nu. 456.

Imò Boichhorstus Monasteriensium quæ- um Anti-

guarins,
individua-
le Frecken-
horstense
Collegium,
expressè ad
Cap. In-
demnitati-
bus refert.

quadam in Secularibus Ecclesiis reperiuntur, ut videre est C. Indemnitatibus. §. pen-
de Elect in 6. & c. Argumentum hic est pro Sanctimonialibus Teutonia, quæ pos-
sunt habere propria, quibus accedit, quod Sanctimoniales & Canonissæ Seculares in
dict. C. Indemnitatibus, nec non in omnibus Dispositionibus & Provisionibus Apo-
stolicis tolerentur & c. Unde illud verbum: Sanctimoniales, sæpius ab Erphone
usurpatum, VIRGINES FRECKENHORSTENSES ista ætate fuisse verè
Regulares & Professas non evincit. & pag. 87. vers. In suos usus. ibi: manet itaque
firmum & planè indubitatum, Virgines Freckenhorstenses habuisse tempore Sancti
Nostri (scilicet Erphonis Anno 1090) proprietatem; adeoque certum est, nunquam
fuisse Religiosas, quia ad Religionem essentialiter requiritur Votum Paupertatis.
Ubi vides, quòd Domesticus hic Autor Collegium Freckenhorstense ad Caput
Indemnitatibus, non in principio ubi de Monialibus Religiosis agitur, sed in
fine ubi §pho penult. de Canonissis Secularibus pertractatur, indubitatè referat,
nec ullam contrariæ Consuetudinis Mentionem faciat.

Sed ad omnem superfluitatem, & ut commentitiæ consuetudinis vanitas
Sole Meridiano clarius illucescat: Binarum in tota Germania Principum Uni-
versitatum tam Juridicæ, quàm Canonicæ Facultates contra hoc figmentum irre-
fragabile perhibent Testimonium. Et vero

Universitas Coloniensis (in cujus Provincia situm est Collegium Freckenhor-
stense) positivè & directè categoricèque ad

Nu. 457.
Universitas
Coloniensis
positivè te-
statur Ca-
put Indem-
nitatibus
in viridi
esse obser-
vantia.

Questionem Tertiam: An Jus Capitis Indemnitatibus sit in Viridi OBSER-
VANTIA? sinè omni exceptione respondit Affirmativè. vide sub finem Lit. C.
quomodo autem VIRIDIS OBSERVANTIA Capitis Indemnitatibus, cum legiti-
mâ consuetudine consistere potest? an non sicut lux cum tenebris? veritas cum
figmentis? quantum autem Responsis Integrarum Universitatum deferendum
sit, didicimus à num. 251. & 272.

Universitati Trevirensi, non procul à Provincia Coloniensi remotæ, etiam
nihil de fabulosâ consuetudine contraria suboluit, nam ad Questionem tertiam:

Nu. 458.
Universitas
Trevirensis
testatur
non consta-
re de obser-
vantia
contrariâ.

An Jus Capitis Indemnitatibus sit in Viridi Observantia? Per Facultates suas
Canonicam & Juridicam respondit: non constare de Observantiâ Juri istius Ca-
pitis contrariâ. vide sub finem lit. D.

Idem omnes, si requirantur, uno ore Germaniæ, Belgii, & Lotharingiæ atte-
stabuntur Universitates.

Quid? quod non poterat meliùs, non clariùs, non efficaciùs Viridis Obser-
vantia Capitis Indemnitatibus probari, quàm eandem ipsimet Adversarii, etsi

Nu. 459.
Viridem
Capitis In-
demnita-
tibus ob-

nolentes & inviti, per pauculos illos actus, ex Archivis trium Provinciarum com-
pilatos, toti Orbi comprobârint; Nam quis prudens, si audiat tantâ sollicitu-
dine ab Adversariis tres Provincias percursas, & in tribus Provinciis Canonissa-
rum Chartophylacia & Tabularia (quæ multorum seculorum Electiones referunt)

esse

esse excussa & perlustrata; attamen in tam diversis tot Provinciarum Collegiis; eundo etiam etiam per plura secula, nullam unquam Electionem strictè dictam reperiri potuisse, quâ constet, sine *Indulto Eligibilitatis* Electam Canonissarum Abbatissam tricennio minorem; quis inquam hæc audiens non exclamet, viridissimam sanè illic esse *Capitis Indemnitatibus* observantiam; ut cui non constet, vel semel contraventum. Imò si audiret tanto temporum lapsu, & tam diversis in locis contraitum quidem esse, sed tantum quinquies vel sexies, an non adhuc viridissimam *Capitis Indemnitatibus* Observantiam agnoscere deberet? Fac in Provincia Moguntinâ simul & Coloniensi, simulque Ultrajectina per plurimum seculorum decursum in diversissimis locis, non quinquies tantum, sed quinquagesies tantum, imò quingentes tantum Ecclesiasticam de servando Jejunio, vel audiendo quot Dominicis & Festis Sacro Legem violatam; an inde rectè inferetur contra hujusmodi Legem Ecclesiasticam legitimè præscriptum? an non contra concludetur, Legem talem in viridi adhuc esse observantia?

Certè cautiùs egissent Adversarii, si altissimum de paucissimis illis actibus extriplici Provinciâ corrogatis & corrivatis tenuissent silentium, cum iisdem suam potiùs pessumderent, quam fundent intentionem per eosdem non contrariam consuetudinem, sed viridem Observantiam *Capitis Indemnitatibus* evincentes. Sagaciter id advertit Rota in hac Causâ Lunæ 4. Febr. 1723. coram Aldrovando, hinc nec minimam horum Actuum mentionem facit, sat prævidens ex Actibus illis tela confectum iri, quibus Pars Adversa fortissimè impugnetur & lethaliter convulneretur, eapropter tutiùs duxit CONSUETUDINI à quinque Advocatis Romanis confictæ testimoniis quædam, his utique Actibus innixa, quam ipsos Actus prætexere.

Sphus QUINTUS.

Emendicata Partis Adversa Testimonia super contrariâ CONSUETUDINE examinat, exagitat, exinanit.

Corrasis per tres Provincias pauculis illis & qualibuscunque Actibus, quos proximo spho excussimus, non satis confisa Pars Adversa, eosdem Testimoniorum eliciendorum gratiâ quibusdam, cum potentissimæ Aulæ Ministro (qui causam hanc ex ratione num. 414. datâ, toto pectore & omnibus nervis suis urgebat) obnoxii; tum quæ ad legitimam consuetudinem requirantur ignavis, Viris Feminisque exhibuit, & quæ captabat, testimonia abstulit; nam ex Viris duo Suffraganei,

servantia optimè esse indirectè, probant

Adversarii dum per tot secula in tribus Provinciis nullam reperiunt Actum, quo minor 30. annis, sine Indulto Eligibilitatis, strictè electa sit.

Nu. 460.

Si per tres Provincias etiam

quingentes peccatum esset contra Legem Ecclesiasticâ, v. g. de Jejunio; tamen Lex illa per hoc non esset abrogata.

Nu. 461.

Incautè adversarii allegant paucissimos, & ad rem non facientes, Actus.

Nu. 462.

Hinc Rota illorū nullā omnino mentionem facit.

- Nu. 463. Frustra ad-
versarii O-
stensis pra-
allegatis
Actibus,
quadam
Testimonia
emendica-
runt.
- Nu. 464. Fingunt
Adversarii
decem mix-
ta Collegia
in Diocesi
Monaste-
riensi.
- Nu. 465. Consuetudo
legitima
contra C.
Indemni-
tatibus. §.
penult.
dari nequit
- Nu. 466. Ex allega-
tis Actibus
constat nec
Unbram
Legitima
Consuetu-
dinis adesse.
- Nu. 467. Non Testi-
moniiis
agendum.
- Nu. 468. Impugnari
allata
Testimonia
quod ab ko-
minibus ob-
noxiiis sint
data.
- ganei, Paderbornensis & Monasteriensis, ex Feminis aliquot Canonissarum Collegia (& quidem ut fingit Extensor Rotæ in Monasteriensi Abbatissatûs 4. Febr. 1732. coram Aldrovando num. 14. decem mixta Collegia ejusdem Diocesis Monasteriensis; cum tamen notorium sit in Diocesi Monasteriensi, præter Borghorstanum, Freckenhorstense & Vredense Mixtum Canonissarum Collegium nullum dari) de legitimâ contraria consuetudine testari dicuntur. Sed Testimonia hæc non tam veritatis esse indicia, quàm ignorantia & cæcæ erga Aulæ Primarium Ministrum (cujus utique præscriptis formulis, devotè subscriptum est) obedientia specimina jam demonstro, ostendôque illa ne lulum juvare Freckenhorstensem Electionem; nam
- Primò: cum contra Caput *Indemnitatibus*, in hac materia dari nequeat Legitima Consuetudo ex Magisterio S. Congregationis & Rotæ Romanæ (ut constat ex num. 449.) quâ fronte? quâ prudentiâ? quâ scientiâ isti Testes testantur de legitima consuetudine? Nempe boni homines testantur actu dari, quod dari impossibile est. Melius ignorantia suæ specimen dare non poterant.
- Secundò: ex allegatis incautè per Adversarios Actibus, tantâ diligentia & curâ per tres omnino Provincias anxie acquisitis, liquet evidenter (ut à num. 419. hucusque demonstratum est) quod nec umbra vel vestigium Freckenhorsti detur legitima, quæ jactatur consuetudinis. Quam ergo veraciter & providè illi testes, de legitima Consuetudine testantur, protectò docent, se in Jure Canonico hospites & peregrinos esse, ut qui nihil minùs quàm requisita Legitimæ Consuetudinis nòrint.
- Tertid: *Sola Testimonia non sufficiunt, cum non sit Testimoniis, sed Testibus judicandum.* Ut totidem verbis dicitur Capite Cum nos. 8. de cohabit. Clericor. Et Divus Hadrianus Rusino Pro-Consuli Macedonia rescripsit: Testibus se (scilicet ex formâ Juris examinatis) non testimoniis (quibuscunque artibus elici solitis) crediturum. L. 3. §. 3. ff. de Testib. & infra eodem §pho: Non probabat, nec Testes producebat, sed Testimoniis uti volebat; quibus apud me locus non est. Idem Rota de Parte Adversa meritò dicit: Non probabat, nec Testes legitimè examinandos producebat, sed Testimoniis uti volebat; quibus ob evidentem falsitatem & manifestam testantium ignorantiam, apud me locus non est.
- Quartò: *Idonei non videntur Testes, quibus imperari potest, ut Testes fiant.* L. Idonei 6. ff. de Testib. Eos Testes ad veritatem juvandam adhiberi oportet, qui omni gratia & potentatui, fidem Religioni Judicaria debitam possint proponere. L. eos Testes 5. C. de Testibus.
- Hinc quidam propter Reverentiam Personarum admittendi non sunt ad Testimoniis fidem. Quisquis scit hanc causam à Primario Ministro Aulæ (quæ Patrias Monasteriensem, Paderbornensem, Hildesiensem, Osnabrugensem & Coloniensem gubernat; quæque geminos illos Vicarios in Pontificalibus ad hanc Dignitatem

tem ex Monasteriis promovit ; quæque quotidie istis Monasteriensis Diœcesis Canonissalibus Collegiis prodesse & obesse potest) tanquam punctum honoris pro aris & focis defendi, faciliè dignoscet, quàm nihil testimoniis tam obnoxiorum hominum sit tribuendum.

Quintò : testibus non juratis haud creditur ; nam *Jurisjurandi Religione, testes prius, quàm perhibeant Testimonium, jam dudum arctari præcepimus.* Inquit Imperator Constantinus. *L. Jurisjurandi. C. de Testibus.* At nec Testes isti Testimonium suum Juramento firmarunt, nec confirmare potuerunt, cum, quòd Consuetudo Legitima existere nequeat contra *C. Indemnitatibus*, ex Declaratione S. Congregationis & Rotæ, ut vidimus num. 409. tum, quòd ex Actibus tam studiosè Corrasis plenissimè eluceat, nec umbram adesse contrariæ consuetudinis. Et sanè si de contrariâ consuetudine constaret, non usâ fuissent Canonissæ Freckenhorstenses prætensâ formulâ : *Eligimus vel postulamus, ut de Jure melius* ; sed absolutè elegissent : non petiisset Electa tam anxie (etsi frustrâ) antè & post qualemcunque illum Electionis Actum Dispensationem Apostolicam in ætate : Electa nequaquam primitus recurrisset ad viam postulationis &c. &c. denique non tam multæ Abbatissatûs Candidatæ, pro dispensatione in ætate (ut alias ostensum est ab Advocatis Winckelhausicis) Romam convolâssent.

Sextò : qui de consuetudine testantur legitimè, de tribus testentur necesse est : nempe primò *de Usu Communitatis*, quâ de agitur. Secundò *de frequentia Actuum*. Tertio *de diurnitate temporis illorum*. Alioquin enim non censetur probata Consuetudo, si vel unicum horum trium deficiat. Rota *Decis. 286. n. 12. apud Penia. Mascard. Concl. 424. num. 3. de probat. Bartol. in Repetit. Legis Consuetud. q. 28. in C. Qua sit longa consuetud. Decius Conf. 483. num. 20.* attestans de communi. At in præsentè casu, de nullo istorum trium punctorum testificatio facta est. Quantum ergo deferendum hujusmodi testibus? non plus sanè quàm illis, de quibus canit Poëta :

Non bene conducti vendunt perjuriam Testes.

Taceo jam, quod Testes hi non probent jactatam consuetudinem introductam esse *sciente & consentiente Pontifice* : Taceo, quod testentur in *rem propriam*, dum interest Vicariorum quidem, ut sinè recurso ad Pontificem ipsi quaslibet Abbatissarum Secularium, etiam legitimâ ætate defectarum, confirmare possint Electiones : Collegiorum autem, ut sinè sumptuosis Dispensationibus, pro arbitrio suo qualescunque sibi Abbatissas quaquâ in ætate constitutas præficere valeant. Taceo plurimos alios horum Testimoniorum illegalium defectus, cum ex dictis ad plenam evidentiam coruscet, quod tantopere jactatæ consuetudinis Freckenhorst ne levissimum adsit vestigium.

Quæ cum itâ sint, clarissimum, evidentissimum, indubitatissimùmque est ex duarum Florentissimarum Germanicarum Universitatum authenticis Responsis,

Nu. 469. Testes iurati haud probant.

Nu. 470. Quare iurari non potuerit adesse Legitimam Consuetudinem contrariam *Cap. de Indemnitatibus.*

Nu. 471. Testaturus de Consuetudine testari debet de usu Communitatis, de Frequencia Actuum, & diurnitate temporis.

Nu. 472. Testes non testantur de scientia & consensu Papæ.

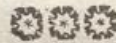
Nu. 473. Testes fuerunt interressati.

Nu. 474.
Conclusio
cum Voto.

ex tergemina Rotæ Decisione, ex gemino Sacræ Congregationis Oraculo, ex unanimi omnium ferè Autorum Sententiâ, ex conspirante totius Belgii & Germaniæ Praxi, quod *Caput Indemnitatibus. §. Supradicta de Election. in 6.* moderna Canonissarum Secularium Collegia non obstante *Mixturâ*, non obstante *singulari vitâ*, non obstante prætensâ contraria *Consuetudine* afficiat, comprehendatque. Unde sequitur primò, quod Electio Freckenhorstensis, vel titulo deficientis ætatis (ut alios quibus scater defectus tacito pede hoc loci præteream) sit manifesto, nullâque arte excusabili nullitatis vitio apertissimè infecta. Sequitur secundò, quod ob tam evidens nullitatis vitium Gratia Apostolica Illustrissimæ Domine Comitissæ de Winc, kelhausen executioni sit danda, plenissimòsque sortiri debeat effectus.

Præstent Superi Illustrissimam Actricem Provisam Apostolicam tamdiu superstitem, ut post duodecennalem Litem, pleno potita triumpho, integros Gratiæ Apostolicæ carpat fructus, iisque quàm diutissimè perfruatur.

Ohe! jam satis est. Ohe libelle!
Jam pervenimus usque ad umbilicum.
Tu procedere adhuc, & ire quaris,
Nec summâ potes in Scheda teneri.
Sic quanquam tibi res peracta non sit;
Quæ prima quoque paginâ peracta est.
Jam Lector queriturque, desicitque:
Jam Librarius hoc & ipse dicit:
Ohe! jam satis est. Ohe Libelle!
Martialis Libr. 4. Epigramm. ult.



AD BENEVOLUM LECTOREM.

Promiseram me tibi *DEMONSTRATURUM* esse aliquid &c.
Ecce tibi est ipsa *VERITAS*. Amplectere illam si potes,
frucere illâ & delectare.

S. Augustinus de Libero Arbitr. cap. 13.



DOCU-